

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 23 mars 1938 kl. 9 f. m.

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition om godkännande av det internationella avtalet den 13 maj 1936 angående enhetligt system för utprickning av farleder.

Genom en den 4 januari 1938 dagtecknad, till utrikesutskottet hänvisad proposition, nr 25, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden, äskat riksdagens godkännande av ett vid statsrådsprotokollet fogat internationellt avtal den 13 maj 1936 angående enhetligt system för utprickning av farleder jämte tillhörande reglemente.

I fråga om avtalets och reglementets text ävensom propositionens svenska översättning av dessa får utskottet hänvisa till propositionen.

Av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet framgår, bl. a., följande:

Efter förarbeten inom Nationernas förbund ävensom vid en av förbunds-församlingen till oktober 1930 sammankallad konferens i Lissabon, till vilken Sverige antagit inbjudan, har enligt beslut av Nationernas förbunds råd den 13 maj 1936 ett internationellt avtal angående enhetligt system för utprickning av farleder stått öppet för undertecknande av de stater, som varit inbjudna till Lissabonkonferensen.

Avtalet har undertecknats av Belgien, Estland, Finland, Frankrike, franska protektoratet i Marocko, Indien, Kina, Lettland, Monaco, Socialistiska Rådsrepublikernas Union, Storbritannien, Sverige, Tunisien samt Turkiet. För Sveriges del har förbehåll gjorts för ratifikation med riksdagens godkännande. Även övriga signatärmakter, utom Belgien, Finland och Lettland, hava gjort förbehåll för ratifikation.

Samtidigt med undertecknandet har för Sveriges del till Nationernas förbunds generalsekreterare avlåtits skrivelse, varigenom Sveriges ratifikation av avtalet gjorts beroende av dess godtagande eller tillämpning jämväl av Belgien, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Lettland, Nederländerna, Norge, Storbritannien samt Tyskland. Flertalet övriga europeiska stater, som undertecknat avtalet, ha avgivit liknande förklaringar.

Avtalet, som är dagtecknat den 13 maj 1936, omfattar *dels* en konventionstext med vissa allmänna bestämmelser, *dels* ett såsom bilaga därtill knutet reglemente, i vilket avtalets egentliga materiella innehåll är inrymt.

Avtalet ålägger de avtalslutande regeringarna skyldighet att tillse att, i den mån på myndighets föranstaltande inom deras områden till ledning för sjöfarande upprätthålles sjömärke eller signalanordning för de ändamål, som

angivas i reglementet, åtgärder vidtagas i överensstämmelse med detta reglemente. Erforderliga verkställighetsåtgärder skola genomföras snarast möjligt och senast inom tio år från avtalets ikraftträdande för vederbörande land. Avtalet träder i kraft å nittionde dagen efter dess definitiva godtagande av tio länder. De verkställighetsåtgärder, som i sinom tid föranledas av avtalet, skulle för Sveriges del medföra vissa kostnader, som beräknats till sammanlagt högst 120,000 kronor.

Så snart visst land fullgjort erforderliga verkställighetsåtgärder i enlighet med reglementet, skall meddelande härom lämnas till Nationernas förbunds generalsekreterare. Uppsägning av avtalet kan av samma land verkställas efter utgången av fem år, räknat från den dag, då förenämnda meddelande lämnats. Uppsägningen träder i kraft ett år efter den dag, då den kommer Nationernas förbunds generalsekreterare tillhanda, och gäller allenast i vad avser det land, för vilket den blivit verkställd. Vidare är förutsatt, att avtalet i viss ordning skall kunna underkastas revision.

Utskottet.

Utskottet har vid sin granskning av förevarande avtal icke funnit anledning till erinran. Utskottet vill emellertid, med hänsyn till vikten därav, att ett enhetligt system tillämpas inom ett sammanhängande större sjöfartsområde, understryka den förutsättning för Sveriges ratifikation av avtalet, som i propositionen anges, nämligen att avtalets ikraftträdande för Sveriges del göres beroende av att det träder i tillämpning jämväl för de andra länder, vilka Kungl. Maj:t efter prövning av omständigheterna kan finna skäligt särskilt angiva.

Utskottet hemställer,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, meddela av Kungl. Maj:t åskat godkännande av det med propositionen överlämnade internationella avtalet den 13 maj 1936 angående enhetligt system för utprickning av farleder jämte tillhörande reglemente.

Stockholm den 22 mars 1938.

På utrikesutskottets vägnar:

ÖSTEN UNDÉN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar *Undén*, *Hammar skjöld*, *Tjällgren*, *Sam Larsson*, *Johan Bårg**, *Björnsson** och *Pauli*; samt

från andra kammaren: herrar *Ward*, *Närlinge*, *Lindqvist*, *Andersson* i *Rasjön**, *Fast**, *Skoglund* och *Lithander*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Stockholm 1938. Kungl. Boktryckeriet, P. A. Norstedt & Söner.